

ПРАКТИЧНІ ЗАХОДИ ДЛЯ ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ

Руснак А. В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

rusnakandriana@gmail.com

Актуальність. Бідність залишається глобальною проблемою, яка стосується як розвинених, так і країн, що розвиваються. Незважаючи на постійний економічний розвиток, значна частина населення світу живе за межею бідності. Для вирішення цієї проблеми необхідно впроваджувати як національні, так і міжнародні ініціативи, спрямовані на підтримку найбільш вразливих верств населення. Особливо важливим є формування стійких економічних програм підтримки та розвиток соціальних підприємств, що надають нові можливості для працевлаштування. Крім того, міжнародні організації відіграють значну роль у стимулюванні економічного зростання локальних економік через інвестиції та програми підтримки.

Метою цієї статті є дослідження практичних заходів, спрямованих на подолання бідності, зокрема через економічні програми підтримки, розвиток соціальних підприємств та участь міжнародних організацій у збагаченні локальних економік.

Методологічною основою дослідження є аналіз наукової літератури, урядових документів, а також практичний досвід впровадження інноваційних програм та ініціатив.

Результати дослідження. Вивчення існуючих моделей боротьби з бідністю, аналіз їх ефективності та можливість адаптації до різних економічних умов, дозволили виокремити наступні.

1. Економічні програми підтримки малозабезпечених верств населення. Економічні програми підтримки малозабезпечених верств населення є одним з основних інструментів боротьби з бідністю. До таких програм належать: соціальні виплати та субсидії (держави надають фінансову підтримку малозабезпеченим через прямі соціальні виплати, які забезпечують базовий рівень доходу для виживання); програми з працевлаштування та перекваліфікації (окрім фінансової допомоги, важливим елементом є навчання новим професіям, підвищення кваліфікації та створення нових робочих місць); пільгові умови для малозабезпечених (уряди пропонують знижки на комунальні послуги, медичне обслуговування, освіту та інші послуги для соціально вразливих верств населення); податкові пільги (для стимулювання економічної активності малозабезпечених родин впроваджуються податкові канікули або пільги для малого бізнесу). Ці програми сприяють зниженню рівня бідності, оскільки дають людям змогу не лише отримувати допомогу, а й реінтегруватися в економіку.

2. Соціальні підприємництва як засіб подолання бідності. Соціальне підприємництво є потужним інструментом у боротьбі з бідністю. На відміну від традиційних підприємств, соціальні підприємства мають на меті не лише отримання прибутку, але й вирішення соціальних проблем, таких як бідність і безробіття. Особливості соціального підприємництва включають: інклюзивні робочі місця (соціальні підприємства часто надають роботу людям з обмеженими можливостями або тим, хто довго не мав постійного працевлаштування); доступ до базових послуг (деякі підприємства пропонують дешеві або безкоштовні послуги для малозабезпечених верств населення, сприяючи поліпшенню їхнього рівня життя); перенаправлення прибутків на соціальні потреби (частина прибутку соціальних підприємств використовується для фінансування соціальних проектів, які допомагають боротися з бідністю).

Соціальні підприємства також сприяють формуванню культури підтримки та самозабезпечення серед вразливих категорій населення.

3. Участь міжнародних організацій в збагаченні локальних економік.

Міжнародні організації, такі як Світовий банк, Міжнародний валютний фонд (МВФ), Організація Об'єднаних Націй (ООН) та інші, відіграють важливу роль у підтримці економічного розвитку та подоланні бідності. Основні напрямки діяльності цих організацій включають: фінансова допомога (міжнародні організації надають кредити та гранти для розвитку інфраструктури, освіти та охорони здоров'я, що сприяє економічному розвитку); інвестиції в людський капітал (через програми освітньої та професійної підготовки міжнародні організації допомагають країнам розвивати людські ресурси, що підвищує рівень зайнятості та доходів); технічна допомога та консультації (міжнародні організації надають технічну підтримку урядам у розробці стратегій економічного розвитку та боротьби з бідністю); ініціативи спрямовані на сталий розвиток (програми, що спрямовані на комплексне подолання бідності через забезпечення доступу до освіти, здоров'я, чистої води та інших ресурсів). Таким чином, участь міжнародних організацій у розбудові локальних економік допомагає створювати умови для економічного зростання та скорочення рівня бідності.

Висновки. На основі проведеного дослідження можна зробити висновок, що боротьба з бідністю потребує комплексного підходу, що включає як державні економічні програми, так і розвиток соціальних підприємств та активну участь міжнародних організацій. Успішна інтеграція цих заходів дозволить значно знизити рівень бідності, підвищити рівень життя малозабезпечених та стимулювати економічне зростання.

Література:

1. Кравченко М. В. Шляхи подолання бідності в контексті сучасного стану соціального захисту населення України. Теорія та практика державного управління. 2010. Вип. 3. С. 214-220.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ ПРОТИДІЇ БІДНОСТІ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ

Степаненко С.В.,
sv_stepanenko@ukr.net

Калінін Є.І.
optimus_jeka@ukr.net

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Щербина А.В.
nst56@ukr.net

*Товариство з обмеженою відповідальністю виробничо комерційна компанія «Арія»,
м. Полтава*

Ефективний розвиток національної економіки потребує від будь-якої держави комплексного підходу до його планування та публічного управління. Бідність як складне соціально-економічне явище несе довгострокові загрози для національного та місцевого розвитку. Відповідно зволікання у подоланні бідності зараз – це загублені можливості процвітання країни та громад у майбутньому, позаяк бідність призводить до втрати дитячих талантів, до нереалізованих потенціалів людей, до демотивації творчої, соціальної, політичної та інших форм активності.

На жаль, проблема бідності, що була актуальна для нашої країни протягом десятиліть, посилилася з початком російсько-української війни у 2014 році, а особливо – після повномасштабного вторгнення у 2022 році. Повномасштабна війна в Україні, що супроводжується загарбанням російським агресором українських теренів, веденням активних бойових дій, знищенням виробництв, інфраструктурних об'єктів, призвела до